

Een moeder, een oma
sterft altijd te vroeg

Oh ma vaarwel, oma vaarwel

Van ons is heengegaan

Marie Haarman

echtgenote van

Johan olde Nordkamp

Zij werd geboren op 26 oktober 1924 in De Lutte. Op 5 februari 1997 ontving zij het H. Sacrament der Zieken en op 6 februari 1997 overleed zij thuis in het bijzijn van ons allen.

Terwijl bulldozers in het Luttermolenveld wroeten is ons moeder gestopt met het leven hier, ze heeft haar strijd verloren.

Toch heeft ze genoten van haar leven, samen met haar man Johan, kinderen en kleinkinderen.

Ze reisde heel Nederland door om ze op te zoeken; van Groningen, Hilversum en Utrecht tot Nijmegen en Amsterdam.

Ze was zo trots op ze.

Weer thuis bij pa was ze op haar plak. Ze genoot van het boerderijtje waar ze samen zo voor streeden en uiteindelijk mochten blijven wonen. Zij en de haar omringende natuur waren één.

De bloemen, de moestuin, net eekhoortje op de afgezaagde boom; ze genoot als geen ander. Maar ook voor gekke - avontuurlijke - dingen was ze in, een helicoptervlucht en een ballonvaart waren één van de hoogtepunten in haar leven.

Daarnaast stond ze voor iedereen klaar. Dertig jaar lang zorgde ze voor haar schoonmoeder en als het haar af en toe moeite kostte hield het geloof haar op de been.

Toch probeerde ze ook tijd vrij te maken voor andere dingen. Ze werd bestuurslid van de KPO en met vrienden ging ze iedere maandag zwemmen. Van de nieuwe fiets heeft ze niet lang genoeg kunnen genieten. Ondanks haar ongeneeslijke ziekte bleef ze positief.

Van opgeven wilde ze niet weten, ook omdat ze zo genoot van haar kleinkinderen.

Een reeks medicijnen en een chemokuur bleken tevergeefs. Klagen deed ze echter nooit.

Uiteindelijk wachtte ze met sterven tot iedereen er was. Toen gaf ze zich over.

"Johan, het kan niet meer", waren haar laatste woorden. Hij liet haar los en zij ging heen .....

Hierbij bedanken we iedereen voor alle blikken van belangstelling en medeleven.

Johan olde Nordkamp,
kinderen en kleinkinderen.

Februari 1997.